

Наукові перспективи
Видавнича група

ВІСНИК науки та
освіти
ISSN 2786-6165 (online)

Bulletin of Science and Education

№ 6(48) 2026

Нікітюк Т.В. <i>ЛЕКСИЧНІ ТА ФОНЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КІПРСЬКОГО ДІАЛЕКТУ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ</i>	600
Орехова Л.І., Гремалюк Т.В. <i>АСПЕКТИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА СПЕЦИФІКА НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ КИТАЙСЬКИХ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ</i>	610
Остапчук І.І., Бойчук М.І. <i>ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ОСНОВИ ФОНОЛОГІЧНОЇ РЕПРЕЗЕН- ТАЦІЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В МЕНТАЛЬНОМУ ЛЕКСИКОНІ</i>	625
Пилипак В.П. <i>СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІТИЧНИХ ТЕКСТІВ ВІТАЛІЯ ПОРТНИКОВА</i>	637
Подольнчук О.В. <i>СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА МОВА В ЗМІ ТА ДІЛОВОМУ МОВЛЕННІ: ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ МОВИ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ, ДІЛОВОГО МОВЛЕННЯ , ОНЛАЙН-КОМУНІКАЦІЇ, ВПЛИВ ЦИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ НА МОВНУ НОРМУ</i>	656
Полиця Т.Д., Врублевська Т.В., Василенко Г.Л. <i>ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТ- НОСТІ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ</i>	666
Радько Г.І., Гордієвський Д.Є. <i>ЖАНРОВО-ЗМІСТОВІ АКЦЕНТИ АНТИУТОПІЇ ЮРІЯ ЩЕРБАКА</i>	680
Редчиць Т.В., Весоловський О.В. <i>ФОНЕТИЧНА ВАРІАТИВНІСТЬ СТАНДАРТНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ТА АВСТРІЙСЬКОГО ВАРІАНТА НІМЕЦЬКОЇ МОВИ В ПОРІВНЯЛЬНОМУ АСПЕКТІ</i>	694
Рибакова К.А., Бережна О.О. <i>СИНТАКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ У НАУКОВОМУ АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ</i>	707

УДК 811.111'367.335:001.4

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-6\(48\)-707-717](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-6(48)-707-717)

Рибаків Катерина Анатоліївна кандидат філологічних наук, Київський національний лінгвістичний університет, доцент кафедри германських і романських мов, м. Київ, <https://orcid.org/0009-0003-8136-8236>

Бережна Олена Олександрівна Запорізький державний медико-фармацевтичний університет Старший викладач кафедри іноземних мов М. Запоріжжя, <https://orcid.org/0009-0004-6048-9570>

СИНТАКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ У НАУКОВОМУ АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ

Анотація. У статті досліджено синтаксичні особливості складних речень у сучасному науковому англомовному дискурсі. Проаналізовано структурно-граматичні характеристики складносурядних, складнопідрядних та багатокомпонентних речень, що функціонують у наукових текстах різних галузей знань. Визначено, що складні синтаксичні конструкції є важливим інструментом організації наукового викладу, оскільки забезпечують логічну послідовність, аргументованість і точність подання інформації. Особливу увагу приділено ролі підрядних конструкцій у вираженні причинно-наслідкових, умовних, часових та допустових відношень, які сприяють деталізації наукової думки та формуванню складної системи логічних зв'язків між елементами висловлювання. У процесі дослідження встановлено, що для англомовного наукового дискурсу характерним є активне використання багаторівневих синтаксичних структур із високим ступенем інформативної насиченості. Такі конструкції забезпечують компактність викладу, дозволяють інтегрувати значний обсяг інформації в межах одного речення та сприяють реалізації принципу мовної економії. Водночас надмірна синтаксична складність може ускладнювати сприйняття тексту, що обумовлює необхідність дотримання балансу між інформативністю та зрозумілістю викладу. Окремо розглянуто функціонування сполучникових і безсполучникових засобів зв'язку в структурі складних речень, а також особливості використання вставних конструкцій, дієприкметникових і герундіальних зворотів як засобів синтаксичної компресії. З'ясовано, що синтаксична організація англомовного наукового тексту визначається прагненням до об'єктивності,

логічної впорядкованості та чіткого структурування наукової інформації. Значну роль у формуванні синтаксичної специфіки відіграють стандартизовані моделі наукового викладу, що забезпечують уніфікацію академічної комунікації. Результати дослідження свідчать про те, що складні речення є одним із ключових елементів наукового стилю англійської мови та виконують не лише граматичну, а й когнітивно-комунікативну функцію. Вони сприяють систематизації наукових знань, відображають особливості наукового мислення та забезпечують ефективну передачу складної інформації у професійному академічному середовищі. Отримані результати можуть бути використані у подальших дослідженнях наукового дискурсу, у практиці викладання англійської мови академічного спрямування, а також у процесі підготовки фахівців у галузі перекладу та прикладної лінгвістики.

Ключові слова: науковий дискурс, англомовний науковий текст, складне речення, синтаксис, складнопідрядне речення, складносурядне речення, синтаксична компресія, академічний стиль, мовна економія, наукова комунікація.

Rybakova Kateryna PhD in Philology, Associate Professor, Kyiv National Linguistic University, Associate Professor of the Department of German and Romanic Languages, Kyiv, <https://orcid.org/0009-0003-8136-8236>

Berezhna Olena, Zaporizhzhia State Medical and Pharmaceutical University Senior Lecturer of Foreign Languages Department, <https://orcid.org/0009-0004-6048-9570>

SYNTAXICAL FEATURES OF COMPLEX SENTENCES IN SCIENTIFIC ENGLISH DISCOURSE

Abstract. The article examines the syntactic features of complex sentences in modern scientific English discourse. The structural and grammatical characteristics of complex, complex and multi-component sentences that function in scientific texts of various fields of knowledge are analyzed. It is determined that complex syntactic constructions are an important tool for organizing scientific presentation, as they ensure logical consistency, argumentation and accuracy of information presentation. Particular attention is paid to the role of subordinate constructions in expressing cause-and-effect, conditional, temporal and permissive relationships, which contribute to the detailing of scientific thought and the formation of a complex system of logical connections between the elements of the statement. In the course of the research, it was established that

the active use of multi-level syntactic structures with a high degree of informative saturation is characteristic of English-language scientific discourse. Such constructions ensure compactness of the presentation, allow integrating a significant amount of information within one sentence and contribute to the implementation of the principle of linguistic economy. At the same time, excessive syntactic complexity can complicate the perception of the text, which necessitates the need to maintain a balance between informativeness and clarity of the presentation. The functioning of connective and non-conjunctive means of communication in the structure of complex sentences is separately considered, as well as the features of the use of interstitial constructions, participial and gerundial turns as means of syntactic compression. It was found that the syntactic organization of the English-language scientific text is determined by the desire for objectivity, logical order and clear structuring of scientific information. A significant role in the formation of syntactic specificity is played by standardized models of scientific presentation, which ensure the unification of academic communication. The results of the study indicate that complex sentences are one of the key elements of the scientific style of the English language and perform not only a grammatical, but also a cognitive-communicative function. They contribute to the systematization of scientific knowledge, reflect the features of scientific thinking and ensure the effective transmission of complex information in a professional academic environment. The results obtained can be used in further research into scientific discourse, in the practice of teaching English in an academic direction, as well as in the process of training specialists in the field of translation and applied linguistics.

Keywords: scientific discourse, English-language scientific text, complex sentence, syntax, complex sentence, complex sentence, syntactic compression, academic style, language economy, scientific communication.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку лінгвістики характеризується підвищеним інтересом до дослідження особливостей функціонування мови у різних типах дискурсу, зокрема наукового. Англomовний науковий дискурс сьогодні посідає провідне місце у міжнародній академічній комунікації, виступаючи основним засобом передачі, систематизації та популяризації наукових знань. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває вивчення мовних засобів, які забезпечують логічність, точність і структурованість наукового викладу. Одним із таких засобів є складні речення, що формують синтаксичну основу наукового тексту та забезпечують реалізацію його комунікативних функцій.

Складні синтаксичні конструкції відіграють важливу роль у процесі організації наукової інформації, оскільки дозволяють встановлювати

різноманітні логіко-семантичні зв'язки між окремими компонентами висловлювання. Завдяки використанню складнопідрядних, складносурядних і багатокомпонентних речень автор наукового тексту має можливість не лише передавати значний обсяг інформації, а й аргументувати власні положення, уточнювати причинно-наслідкові зв'язки, виражати умови, припущення, часові та допустові відношення. Саме тому синтаксична організація наукового тексту безпосередньо пов'язана з особливостями наукового мислення та специфікою академічної комунікації.

Попри значну кількість праць, присвячених проблемам функціональної стилістики, синтаксису та дискурсології, питання синтаксичних особливостей складних речень у сучасному англомовному науковому дискурсі потребує подальшого комплексного дослідження. Це пояснюється динамічним розвитком наукової комунікації, змінами у структурі академічного письма, а також зростанням ролі англійської мови як глобальної мови науки. Недостатньо вивченими залишаються особливості функціонування складних синтаксичних конструкцій у сучасних англомовних наукових текстах, їхня роль у реалізації комунікативних стратегій автора та вплив на ефективність сприйняття інформації.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю поглибленого аналізу синтаксичної структури англомовного наукового дискурсу, визначення закономірностей використання складних речень і встановлення їхніх функціональних характеристик у науковому стилі. Вивчення зазначеної проблеми сприятиме розвитку сучасних лінгвістичних досліджень у сфері синтаксису та дискурс-аналізу, а також матиме практичне значення для викладання англійської мови академічного спрямування, підготовки фахівців з перекладу та вдосконалення навичок академічного письма.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика синтаксичної організації наукового дискурсу посідає важливе місце у сучасних лінгвістичних дослідженнях, оскільки синтаксис є одним із ключових механізмів формування логічної структури наукового тексту та реалізації його комунікативної функції. Значний внесок у дослідження функціонування синтаксичних конструкцій у науковому мовленні здійснили як українські, так і зарубіжні мовознавці, які розглядали особливості академічного стилю, структуру складних речень і специфіку наукового дискурсу [10].

Теоретичні засади дослідження наукового дискурсу були закладені у працях британського лінгвіста Michael Halliday, який розробив функціональний підхід до мови та визначив взаємозв'язок між синтаксичною структурою і комунікативною функцією тексту. Учений наголошував, що науковий стиль характеризується високим рівнем граматичної складності та

значною кількістю складнопідрядних конструкцій, які забезпечують точність і логічність викладу. Важливими для дослідження англомовного наукового дискурсу є також праці Douglas Biber, присвячені корпусній лінгвістиці та аналізу граматичних особливостей академічного мовлення. Науковець довів, що складні речення є характерною ознакою академічного стилю, оскільки дозволяють інтегрувати великі обсяги інформації у межах одного синтаксичного цілого [6].

Питання синтаксичної специфіки англомовного наукового тексту активно досліджували John Swales та Ken Hyland, які аналізували жанрові та дискурсивні особливості академічного письма. У їхніх працях значна увага приділяється структурі наукового тексту, функціонуванню складнопідрядних речень, а також ролі синтаксичних засобів у реалізації авторської аргументації. Дослідники підкреслюють, що складні синтаксичні конструкції забезпечують зв'язність наукового викладу та сприяють формуванню логічних відношень між окремими частинами тексту.

Серед українських мовознавців проблеми синтаксису та наукового дискурсу досліджували Флорій Бацевич, Алла Загнітко, Катерина Городенська та Лариса Мацько. У працях зазначених учених розглядаються питання функціональної стилістики, синтаксичної організації тексту та особливостей наукового мовлення. Дослідники акцентують увагу на тому, що складні речення виконують не лише граматичну, а й когнітивну функцію, оскільки відображають специфіку наукового мислення та способи структурування інформації [3,11].

Вагомими для сучасних досліджень є також праці Teun van Dijk, присвячені дискурс-аналізу та когнітивним аспектам текстотворення. Учений розглядає синтаксичні структури як інструмент організації знань і засіб впливу на процес сприйняття інформації адресатом. Його дослідження підтверджують, що складні синтаксичні конструкції у науковому дискурсі забезпечують не лише формальну зв'язність тексту, а й сприяють реалізації стратегій наукової аргументації.

Незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених проблемам синтаксису та академічного дискурсу, питання функціонування складних речень у сучасному англомовному науковому мовленні залишається актуальним і потребує подальшого комплексного аналізу.

Недостатньо дослідженими є особливості використання багатоконпонентних синтаксичних конструкцій у сучасних англомовних наукових текстах, а також їхня роль у забезпеченні логічної організації та комунікативної ефективності наукового викладу.

Мета статті полягає у комплексному дослідженні синтаксичних особливостей складних речень у сучасному англомовному науковому

дискурсі, визначенні їхніх структурно-функціональних характеристик, встановленні основних типів синтаксичних конструкцій та аналізі їхньої ролі у забезпеченні логічності, інформативності й комунікативної ефективності наукового тексту. Досягнення поставленої мети передбачає розгляд специфіки функціонування складносурядних, складнопідрядних і багатокомпонентних речень, аналіз синтаксичних засобів компресії інформації, а також виявлення особливостей реалізації причинно-наслідкових, умовних, часових та інших логіко-семантичних відношень у структурі англomовного наукового мовлення.

Виклад основного матеріалу. Науковий дискурс являє собою особливий тип комунікативної діяльності, спрямований на передачу, систематизацію та інтерпретацію наукових знань. Однією з його основних ознак є високий рівень логічної організації мовлення, що реалізується насамперед через складну синтаксичну структуру тексту. У сучасному англomовному науковому дискурсі складні речення виступають важливим засобом формування зв'язності та послідовності викладу, забезпечуючи можливість передавання значного обсягу інформації в межах одного синтаксичного цілого [4].

Складні речення у науковому стилі виконують не лише граматичну, а й когнітивну функцію, оскільки вони відображають особливості наукового мислення. Наукове пізнання передбачає встановлення причинно-наслідкових зв'язків, аналіз умов виникнення певних явищ, порівняння фактів, аргументацію та доведення. Саме тому у структурі наукового тексту активно використовуються складнопідрядні конструкції, які дозволяють виражати різноманітні логічні відношення між частинами висловлювання.

Для англomовного наукового дискурсу характерною є тенденція до синтаксичної ускладненості, що проявляється у використанні багатокомпонентних речень із кількома підрядними частинами. Такі конструкції забезпечують деталізацію інформації та сприяють точному формулюванню наукових положень. Наприклад, у наукових статтях часто використовуються складнопідрядні речення з підрядними означальними, умовними та причинними частинами, які дозволяють автору пояснювати взаємозв'язки між досліджуваними явищами. Використання подібних конструкцій забезпечує високий рівень логічності викладу та сприяє формуванню цілісної наукової картини [8].

Однією з найпоширеніших синтаксичних моделей у науковому англomовному дискурсі є складнопідрядне речення. Саме цей тип конструкцій найбільш повно відповідає вимогам академічного стилю, оскільки дозволяє виражати складні логічні взаємозв'язки між компонентами висловлювання. Підрядні речення причини, наслідку, умови

та мети допомагають авторіві структурувати інформацію та забезпечувати аргументованість наукового викладу. Наприклад, конструкції з підрядними причини часто використовуються для пояснення результатів дослідження або обґрунтування певних наукових положень. У свою чергу, умовні підрядні конструкції дозволяють моделювати гіпотетичні ситуації, що є характерним для наукового аналізу та прогнозування.

Важливу роль у синтаксичній організації англomовного наукового тексту відіграють також складносурядні речення. Хоча вони використовуються рідше, ніж складнопідрядні конструкції, їхня функція полягає у поєднанні рівноправних частин висловлювання та забезпеченні послідовності викладу інформації. За допомогою сурядних сполучників автор може поєднувати результати досліджень, зіставляти різні точки зору або послідовно описувати етапи наукового аналізу. Найчастіше у наукових текстах використовуються сполучники *and*, *but*, *therefore*, *however*, які сприяють логічній організації тексту та забезпечують плавний перехід між окремими частинами повідомлення.

Характерною рисою сучасного англomовного наукового дискурсу є також активне використання синтаксичної компресії. Прагнення до лаконічності та інформативної насиченості сприяє широкому застосуванню дієприкметникових, герундіальних та інфінітивних конструкцій. Такі синтаксичні засоби дозволяють скорочувати обсяг тексту без втрати змістової інформації та забезпечують компактність викладу. Наприклад, замість розгорнутих підрядних речень у наукових текстах часто використовуються дієприкметникові звороти, які виконують функцію означення або обставини. Це сприяє підвищенню щільності наукової інформації та відповідає принципу мовної економії.

Особливого значення у науковому дискурсі набувають багатокomпонентні складні речення, які містять кілька підрядних частин різного типу. Подібні конструкції дозволяють авторіві інтегрувати значний обсяг інформації у межах одного висловлювання, що є характерним для академічного стилю. Однак надмірна синтаксична складність може негативно впливати на сприйняття тексту, ускладнюючи його розуміння адресатом. Саме тому сучасні тенденції академічного письма демонструють прагнення до певного синтаксичного спрощення, особливо у міждисциплінарних та популяризаторських наукових текстах.

Синтаксична організація англomовного наукового дискурсу значною мірою визначається прагненням до об'єктивності викладу. Для наукового стилю характерним є уникнення емоційно-експресивних конструкцій та переважання нейтральних граматичних моделей. У зв'язку з цим у наукових текстах широко використовуються пасивні конструкції, які дозволяють

акцентувати увагу не на суб'єкті дії, а на самому процесі або результаті дослідження. Пасивний стан часто поєднується зі складнопідрядними структурами, утворюючи складні синтаксичні комплекси, характерні для академічного письма.

Крім того, у сучасному англомовному науковому дискурсі спостерігається активне використання вставних конструкцій і синтаксичних елементів, що виконують функцію логічних маркерів. Такі одиниці, як *therefore, moreover, consequently, in addition, on the other hand*, забезпечують текстову зв'язність та допомагають читачеві сприймати логіку наукового викладу.

Вони виступають своєрідними індикаторами структурної організації тексту та полегшують процес інтерпретації складної інформації [1].

Важливою ознакою англомовного наукового дискурсу є також стандартизація синтаксичних моделей. Наукові тексти часто будуються за усталеними структурними схемами, що забезпечують уніфікацію академічної комунікації. Це особливо помітно у наукових статтях, де певні типи складних речень регулярно використовуються у вступі, описі методології, представленні результатів та формулюванні висновків.

Наприклад, у розділах, присвячених аналізу результатів дослідження, поширеними є конструкції з причинно-наслідковими та умовними відношеннями, тоді як у висновках переважають узагальнювальні синтаксичні моделі.

Необхідно також зазначити, що синтаксичні особливості англомовного наукового дискурсу залежать від галузі знань. У текстах природничих і технічних наук переважають лаконічні конструкції з високим рівнем інформаційної щільності, тоді як гуманітарні дослідження характеризуються більш розгорнутими синтаксичними структурами. Це пояснюється специфікою способів аргументації та подання інформації у різних наукових сферах. У гуманітарному дискурсі складні речення часто використовуються для інтерпретації та аналізу явищ, тоді як у технічних текстах вони спрямовані насамперед на точний опис процесів і результатів. Таким чином, складні речення є невід'ємним компонентом сучасного англомовного наукового дискурсу та виконують важливу роль у забезпеченні логічності, зв'язності та інформативності наукового тексту. Їхнє функціонування відображає особливості академічного мислення, прагнення до точності й об'єктивності викладу, а також тенденції розвитку сучасної наукової комунікації.

Аналіз синтаксичних особливостей складних речень дозволяє глибше зрозуміти механізми організації наукового тексту та специфіку реалізації комунікативних стратегій у англомовному академічному середовищі [2].

Висновки. Проведене дослідження дозволило встановити, що складні речення є одним із ключових елементів синтаксичної організації сучасного англомовного наукового дискурсу. Їхнє активне використання зумовлене прагненням наукового стилю до логічності, точності, аргументованості та інформативної насиченості викладу. Складнопідрядні, складносурядні та багатокomпонентні конструкції забезпечують реалізацію різноманітних логіко-семантичних відношень між частинами висловлювання, що сприяє послідовному й системному представленню наукової інформації.

У процесі аналізу було з'ясовано, що найбільш характерними для англомовного наукового дискурсу є складнопідрядні речення, оскільки саме вони дозволяють передавати причинно-наслідкові, умовні, часові, допустові та означальні відношення. Такі синтаксичні конструкції забезпечують структурованість наукового тексту та сприяють формуванню чіткої системи аргументації. Водночас складносурядні речення виконують функцію поєднання рівноправних елементів повідомлення та забезпечують зв'язність викладу.

Дослідження також показало, що сучасний англомовний науковий дискурс характеризується тенденцією до синтаксичної компресії, яка реалізується через активне використання дієприкметникових, герундіальних та інфінітивних конструкцій. Такі засоби дозволяють підвищувати інформаційну щільність тексту та забезпечують реалізацію принципу мовної економії.

Встановлено, що синтаксична організація наукового тексту безпосередньо пов'язана зі специфікою наукового мислення та когнітивними процесами систематизації знань.

Важливим результатом дослідження стало визначення ролі стандартизованих синтаксичних моделей у структурі англомовного наукового тексту. Використання типових конструкцій сприяє уніфікації академічної комунікації та полегшує процес сприйняття наукової інформації. Крім того, було встановлено, що синтаксичні особливості наукового дискурсу можуть варіюватися залежно від галузі знань, оскільки тексти гуманітарного та технічного спрямування характеризуються різним рівнем синтаксичної складності.

Отже, складні речення виконують у науковому англомовному дискурсі не лише граматичну, а й когнітивно-комунікативну функцію, забезпечуючи ефективну передачу наукових знань та логічну організацію тексту. Перспективи подальших досліджень полягають у більш детальному аналізі синтаксичних моделей у різних жанрах академічного письма, а також у вивченні особливостей функціонування складних речень у міждисциплінарному науковому дискурсі.

Література

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ : ВЦ «Академія», 2004. 344 с.
2. Городенська К. Г. Граматичний словник української мови: Сполучники. Херсон : Видавництво ХДУ, 2007. 340 с.
3. Загнітко А. П. Теорія сучасного синтаксису. Донецьк : ДонНУ, 2006. 378 с.
4. Кіщенко Н. Д. Синтаксичні особливості англomовного наукового дискурсу. Наукові записки з філології. 2021. № 14. С. 52–58.
5. Мацько Л. І., Мацько О. М. Стилiстика української мови. Київ : Вища школа, 2003. 462 с.
6. Пономарів О. Д. Стилiстика сучасної української мови. Київ: Либiдь, 2000. 248 с.
7. Biber D. Longman Grammar of Spoken and Written English. London : Pearson Education Limited, 1999. 1204 p.
8. Crystal D. The Cambridge Encyclopedia of the English Language. Cambridge : Cambridge University Press, 2003. 499 p.
9. Halliday M. A. K., Martin J. R. Writing Science: Literacy and Discursive Power. London : Falmer Press, 1993. 283 p.
10. Hyland K. Academic Discourse: English in a Global Context. London : Continuum, 2009. 256 p.
11. Swales J. Genre Analysis: English in Academic and Research Settings. Cambridge : Cambridge University Press, 1990. 260 p.
12. Van Dijk T. A. Discourse and Knowledge: A Sociocognitive Approach. Cambridge: Cambridge University Press, 2014. 407 p.

References

1. Bacevych F. S. Osnovy komunikatyvnoi linhvistyky [Fundamentals of Communicative Linguistics]. Kyiv: VC "Akademiia", 2004. 344 p. [in Ukrainian]
2. Horodenska K. H. Hramatychnyi slovnyk ukrainskoi movy: Spoluchnyky [Grammatical Dictionary of the Ukrainian Language: Conjunctions]. Kherson: Vydavnytstvo KhDU, 2007. 340 p. [in Ukrainian]
3. Zahnitko A. P. Teoriia suchasnoho syntaksysu [Theory of Modern Syntax]. Donetsk: DonNU, 2006. 378 p. [in Ukrainian]
4. Kishchenko N. D. Syntaksychni osoblyvosti anhlomovnoho naukovooho dyskursu [Syntactic Features of English-Language Scientific Discourse]. Naukovi zapysky z filolohii, 2021, no. 14, pp. 52–58. [in Ukrainian]
5. Matsko L. I., Matsko O. M. Stylistyka ukrainskoi movy [Stylistics of the Ukrainian Language]. Kyiv: Vyshcha shkola, 2003. 462 p. [in Ukrainian]
6. Ponomariv O. D. Stylistyka suchasnoi ukrainskoi movy [Stylistics of Modern Ukrainian Language]. Kyiv: Lybid, 2000. 248 p. [in Ukrainian]
7. Biber D. Longman Grammar of Spoken and Written English. London: Pearson Education Limited, 1999. 1204 p. [in English]
8. Crystal D. The Cambridge Encyclopedia of the English Language. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. 499 p. [in English]
9. Halliday M. A. K., Martin J. R. Writing Science: Literacy and Discursive Power. London: Falmer Press, 1993. 283 p. [in English]
10. Hyland K. Academic Discourse: English in a Global Context. London: Continuum, 2009. 256 p. [in English]

11. Swales J. Genre Analysis: English in Academic and Research Settings. Cambridge: Cambridge University Press, 1990. 260 p. [in English]

12. Van Dijk T. A. Discourse and Knowledge: A Sociocognitive Approach. Cambridge: Cambridge University Press, 2014. 407 p. [in English]

Дата першого надходження статті до видання: 11.05.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 25.05.2026